BAYRAM ÇOCUKLARI
Tef

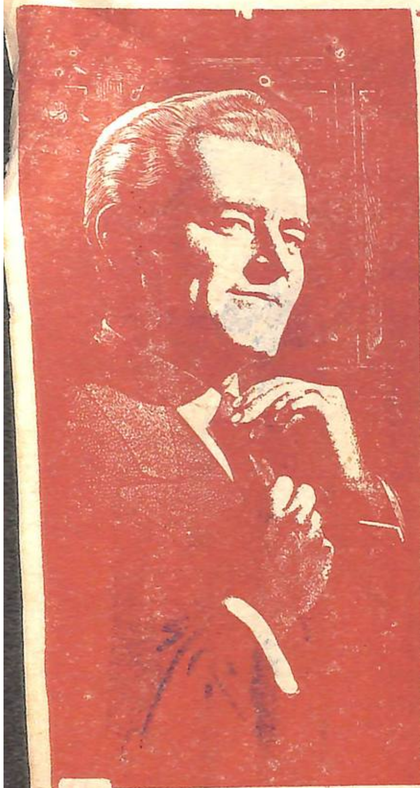

BİLHASSA SON
ZAMANLARDA

ORHAN BEY
İÇİN

«Bu günlerde nuhitinin en güzel giyinen erkeği oldu»

DİYORLAR

Derlerse desinler...

ORHAN BEY

Böyle lâflara bakıp da bozulacak adam değildir.

Saxonis

KURŞUN
KALEM
SANAYİİNDE
DAMPİNG
BİR DÜZÜNE
KURŞUN KALEMİ
ALANA BİR DÜZÜNE
DAHA VERİYORUZ.

ŞU HALDE

İYİ DÜŞÜNÜP

Bir düzüne alacağınıza iki düzüne alın.

Daha iyi edersiniz.

Hazırlayan SUAVİ SÜALP

SİZE ÖNEMLİ BİR TAVSİYE

Hayatta daima Objektif olunuz...

Ne kadar objektif olursanız olun

HOF OBJEKTİFİ

Kadar olamazsınız...

ÇOK AZ MİKTARDA GELDİ ACELE EDİNİZ 1 - 3,5 - 1 4,5 - 4,30 6,45 ve suare 8,30 da 6 yaşından aşağı çocuklar giremez

BİR ŞEY Mİ ZUM DEDİNİZ?

Sayesinde ne dediğinizi daha iyi anlıyorum.
SÖZLERİNİZİ AYNEN SİZE İADE EDERİM.
Sağır İZZET

SENFONİK KONSER

Meşhur orkestra şefi
SİR ARTUR KONİNG
500 kişilik senfoni orkestrası
BU PROGRAMDA
STRAVİSK'NİN
OP 66 - Andente Altoğra
36 Nolu keman konçertosu.
SOLİST KEMANİ HAYDAR
AYRICA
ANADOLU KARŞILAMASI
KOKAREÇLİ AİLE Matinesi

ŞEN PALASTA
BU GECE
HÜSAMEDDİNİ
SEVENLER ÇAYI

Not: Hüsamettin hasta olduğundan gelemiyecektir.

Sabaha
Kadar
DANS CAZ
SÜRPRİZ
KOTVON
LOSYON KOLONYA ve
HER ÇEŞİT
BAHARAT

Tef

HAFTALIK SİYASİ MİZAH GAZETESİ

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü : .... ERTEM EĞİLMEZ
Umumî Neşriyat Müdürü : .... FERRUH DOĞAN
Yanıksaraylar Sokak Esen Han - Cağaloğlu - Telefon: 27 34 40

«BU GAZETE BASIN AHLÂK YASASINA UYMAYI TAAHHÜT ETMİŞTİR.»

CİLT : 2 ★ 29 MART 1961 ÇARŞAMBA ★ SAYI 41

Hep O Biçim

27 Mayıstan sonra bir süre iyi kötü memleket davâları üzerine eğilmiş daha doğrusu eğilmiye özenmiştik. Ama geçti. Nefesimiz yarı yolda çabucak tükendi. Niçini, nedeni bir yana, döndük dolaştık yeniden seçim, parti, politika lâflarının ortasına daldık.

Gerçi bir bakıma seçimsiz, partisiz, politikasız toplum olmaz. Ancak bizim bu konulara dalışımız gene o biçim. Bizim biçim. Eski biçim. Bir kere politikaya saplanınca başka bir şeyi görmez, düşünmez, dışında bir konuya ilgi göstermez tutumu. Sendin - bendim, dedimdi - dedindi tartışması. «Ah o ne namussuzdur bir bilseniz», «Tencere yüzün kara», «Seninki benden kara», «Selâm sana seçmen!», «Ver oyunu kes sesini» ya da «ver oyunu - al tâvizini» davranışı. Çamur sıvayıcılık, Haysiyet kırıcılık, şeref lekeleyicilik didişmesi. Karşı taraftakinin daha namussuz, daha kötü niyetli daha muhteris, bencil olduğunu ispat etme gayreti.

Bir Allahın kulu çıkıp ta, kendisininki de dahil yüzlerdeki türlü maskeleri bir kenara yırtıp atıp da, «Bütün bunlar boş lâf. Kırk kişiyiz, birbirimizi ve köylünün ortasından araba tekerleği geçen tezek hikâyesini hep biliriz. Hep ayni hamurdan, ayni çamurdan yoğrulduk. Aynı politika bataklığının üzerinde bata çıka çabalıyoruz. Seçiyor, seçiliyoruz, birbirimizi yemekle nafile nefes, ömür tüketiyoruz. Bu yüzden, seçim geliyor, seçim gidiyor biz bir türlü memleket davâlarının üstüne eğilemiyoruz. «Bırakın safsatayı, dönün gerçeklere» demiyor.

Dedik ya. Hep o biçim, bizim biçim, eski biçim politika.

Kullananları zengin ya da bir dilim ekmeğe muhtaç eden, birçoklarını miğdelerinden esir alıp kul köle eden, iktidara, milletvekilliğine, bakanlık mevkiine, Yassıadaya, Yüce Divana gönderen amma bu toprağın insanlarının hiçbir derdini halledemiyen, yurdumuzu bir adım ileri götürmiyen musibet.

Hangi akla hizmet eder, ne demiye bir çürük ahlâk vasatında, bir geri sosyal ve her yanı çatırdıyan kırık dökük bir ekonomik düzen içinde bulunduğumuzu kabul etmez ve bütün bu güç şartlara rağmen politikayı şahısların, zümrelerin, partilerin değil memleketin yararına işler bir seviyeye yükseltmek zorunda olduğumuz gerçeğini görmek istemeyiz? Bilmem ki.

Emil Galip SANDALCI

HAFTANIN HATLARI

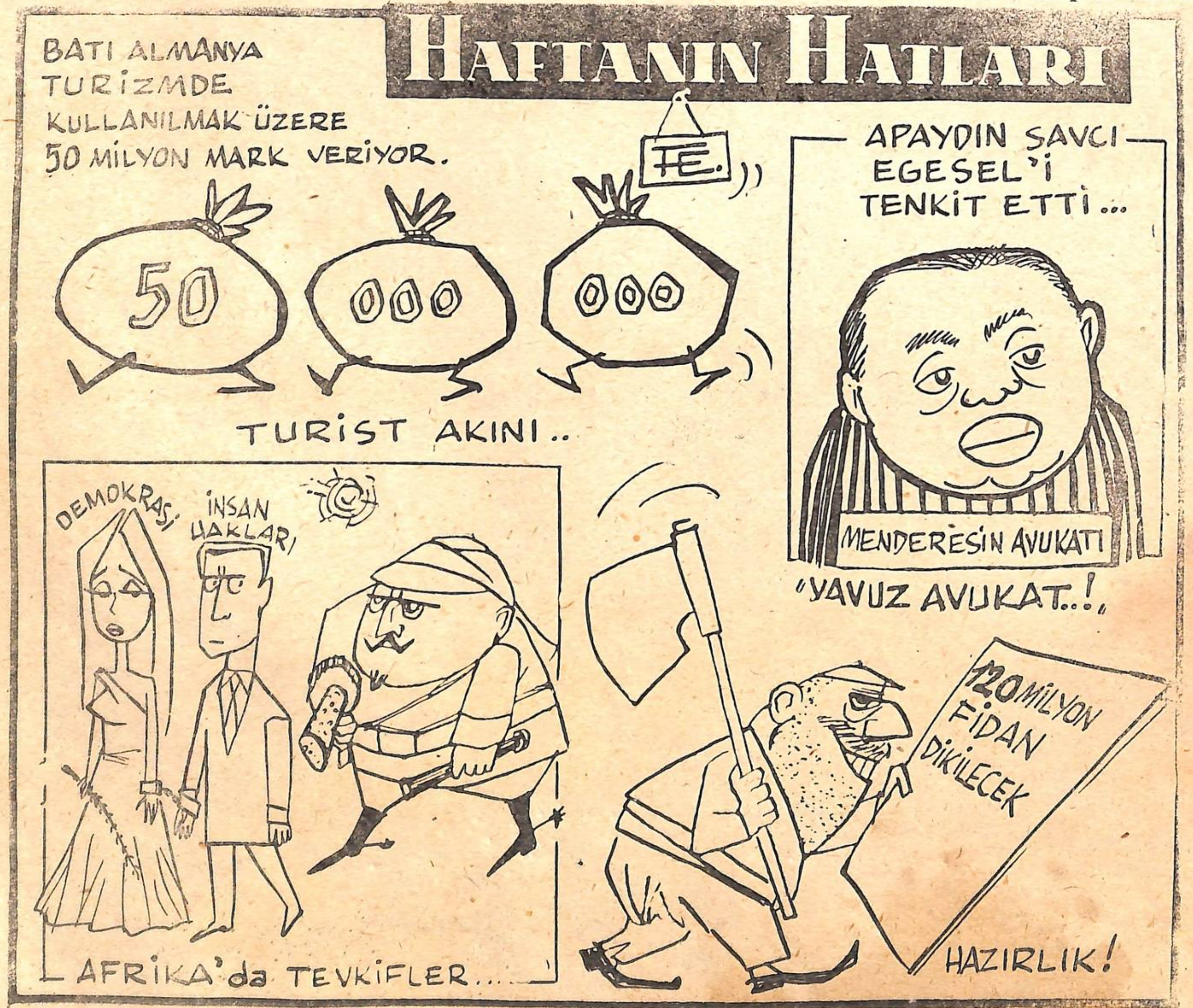

NERDEN NEREYE

Biz mi ustaymışız İngiltere mi?

Yeni kurulan Kıbrıs Cumhuriyeti'nin, İngiliz milletler topluluğuna girişi dolayısiyle, artık geçmişe karışan Kıbrıs olayına kısaca göz atmak yararlı olacak.

Adalı Rumlar, İngiliz boyunduruğundan kurtulmak için bayrak açtıkları günlerde, Yunanistan, Ada'nın kendine katılması amacı ile, savaşçıları desteklemişti. O gün bizim D. P. hükûmeti, bu anlaşmazlığı İngiltere'nin bir iç işi olarak gördüğünü söyliyerek kavga dışında kaldığını belirtti.

Ama Ada'da İngiltereye karşı girişilen savaş güclenince, bizimkiler tutumlarını değiştirdiler; Ada İngiltere'den ayrılacaksa, bağlanacağı tek ülke Türkiyedir, dediler. Bu görüşe uygun olarak da, Ada'daki Türkler, İngilizleri değil, Rumları kendilerine düşman tanıdılar.

Bu tutumun da işe yaramadığı anlaşılınca, devrik D. P. hükûmeti bu sefer «Kıbrıs Türktür» sözünü ortaya attı. Yurdumuz haftalarca bu sesle çınladı. 6-7 Eylül'de İstanbul'un altı üstüne getirilirken ağızlarda bu ses vardı.

Ne iştir ki, Kıbrıs için camı çerçeveyi indirdikten, dünyada kendimize «vahşi Türkler» dedirttikten az sonra, «Ya taksim, ya ölüm» parolasını ortaya attık. O da olmadı, Kıbrıs'ta Türklerle Rumlar bir araya gelerek yeni bir hükûmet kurdular.

İşte şimdi bu hükûmetin isteği ile İngiliz Milletler Topluluğuna giren Kıbrıs, İngiltere'nin bir iç işi olmuştur.

Bunca gürültü patırdının böyle bir sonuca bağlanması büyük bir şaşkınlık yaratmış olmalı ki, herkes susuyor. Kimi de:

— İngilizler siyasette ustaymış doğrusu, diyerek parmaklarını ısırıyor.

Siyasette usta olan İngilizler mi, yoksa bizim devrikler mi?

Kıbrısı İngiltere'nin bir iç işi olarak gördüğünü ilk söyliyen Menderes hükûmeti değil midir?

İşte, sonunda onun dediği çıktı. İleriyi görmek denmez de ne denir buna?

Ama arada İstanbul'un altı üstüne gelmiş, bütün yurdu aylarca bir heyecan kasırgası sarmış, insanlar biribirine düşman olmuş... utanan kim?

Şu Kıbrıs olayı, halkların, kendi hükûmetleri tarafından nasıl aldatıldıklarını gösteren en yaman örneklerden biri olarak tarihe kalacaktır. Yalnız devrik D. P. hükûmeti değil, Yunan hükûmeti de kendi halkını, Kıbrıs önderleri de Kıbrıs halkını aldattılar.

Kıbrıs kendi başına geçinecek durumda değilmiş... Bunu şimdi mi anladınız ey meslekten yetişme politikacılar, ey yalancı özgürlük önderleri?

Ulusca alet edilmiş duruma düşürülmenin verdiği hırsı, ancak bu olaydan alınacak dersleri gerçekten alarak yatıştırabiliriz. O derslerden başlıcası, dış politikada hükûmetleri ille de desteklemek gerektiğini söyliyen yalancıları dinlememektir.

Melih Cevdet ANDAY

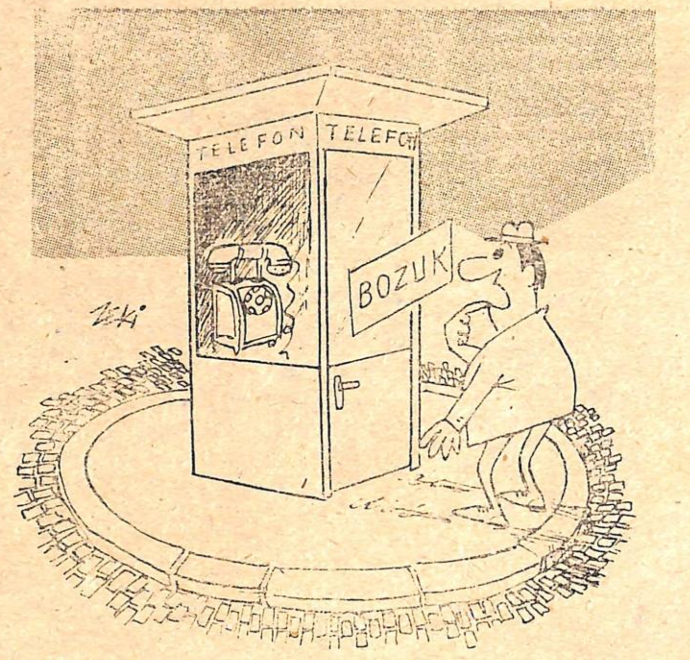

— BOZUK YOLLARIN TAMİRİ İÇİN HALK TELEFONLA MÜRACAAT EDECEK.

(Gazeteler)

AÇIKGÖZ

İki İskoçyalı düello etmeğe karar vermişlerdi. Bulundukları şehirde düello yapmak yasak olduğu için istasyona gittiler. Issız bir yerde işlerini görmek niyetindeydiler.

İskoçyalılardan birisi, gişedeki biletçiye:

— Bir gidiş - dönüş bileti, dedi ve inecekleri istasyonun ismini bildirdi.

Öteki İskoçyalı da gişeye yaklaştı:

— Sadece gidiş, diyerek gülümsedi. Dönüşde, hasımlarımın biletini kullanırım ben.

CANLI ŞİŞE

Kazaya uğramış bir gemiden kurtulan tayfa, ıssız sandığı bir adaya sığınmıştı. Şansına bakın ki, orada da yamyamların eline geçti.

Yamyamlar, onu tıkabasa besliyorlar, bir yandan da, hergün kolunu bıçakla keserek kanının birazını içiyorlardı.

Adamcağız, sonunda dayanamadı. Reis'le görüşmek istediğini söyledi ve reis gelince:

— Bana bakın, dedi. Eğer istiyorsanız beni öldürüp yiyebilirsiniz. Fakat içki olarak kullanılmaktan bıkıp usandım, anlaşıldı mı?..

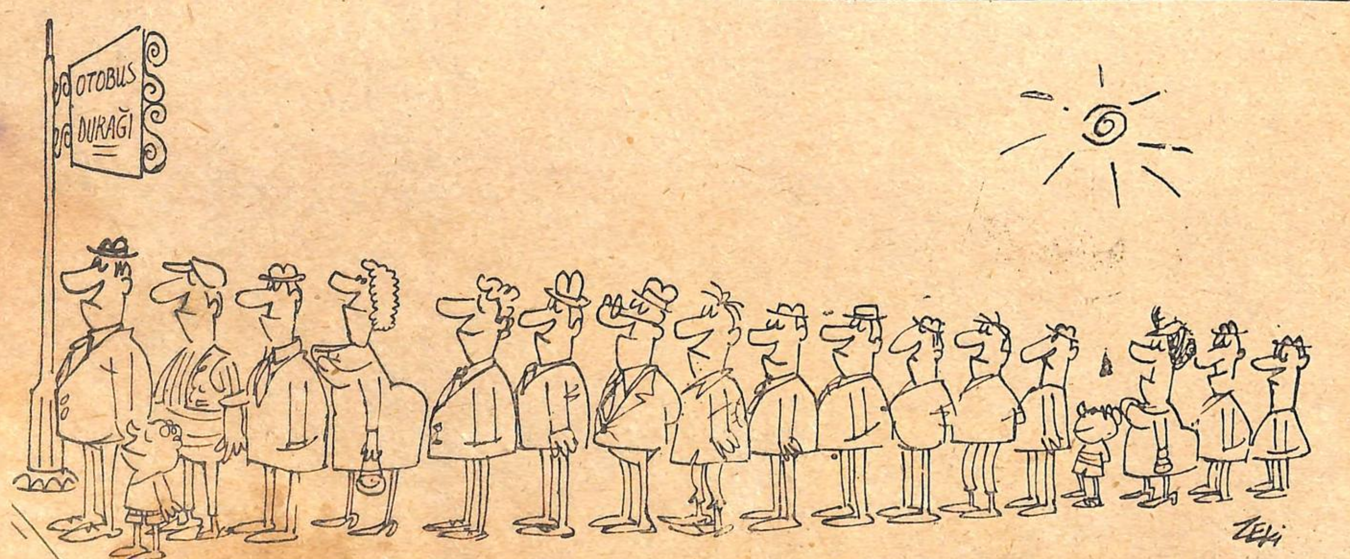

Bayramda İstanbul'lular vasıta sıkıntısı çekti. *(Gazeteler)*

İSTANBULLULARA HERGÜN BAYRAM!..

İÇİMİZDEN BİR KAÇI :

KASIM GÜLEK'E

Ateşine Gülek'in artık kinin dayanmaz
Değil böyle bir tane beş - on Tanin dayanmaz.

★

DOĞAN NADİ'YE

Kader Cumhuriyete bir tatlı deli vermiş
Elleri çuvaldızlı, dili iğneli vermiş
Bilmem kaç sene önce Allahı taciz edip
Bir dakika diyerek dünyaya gelivermiş.

★

BİR BÜYÜK ADAM İÇİN

Topladı çevresine bütün şakşakçıları
Dünün şakşakçıları günün şakşakçıları.

★

GEVEZE BİR KUYRUĞA

Müzevirlik işlemiş iliğine adamın
Böyle gelmiş dünyaya böylece gider kuyruk
Vallahi rahat durmaz öbür dünyada bile
Peygamberi Allaha şikâyet eder kuyruk.

OĞUZ CAN

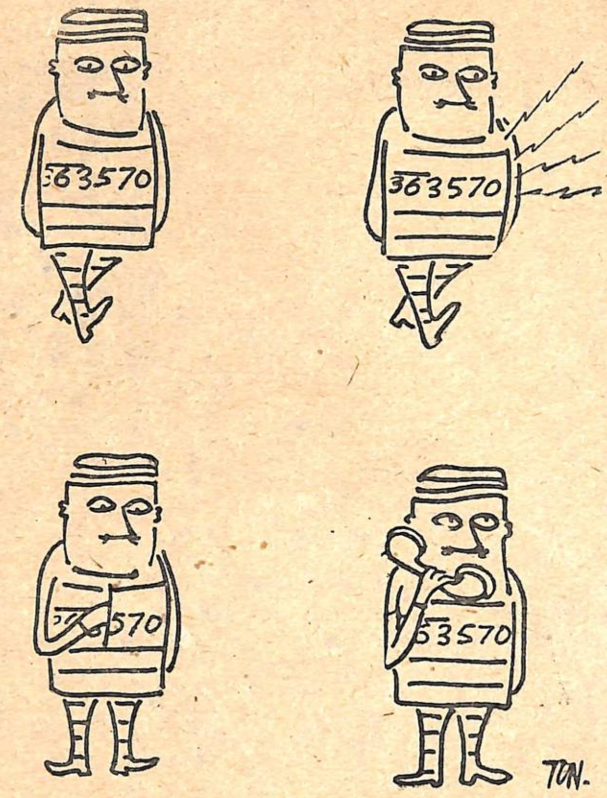

— ALOO! 563570

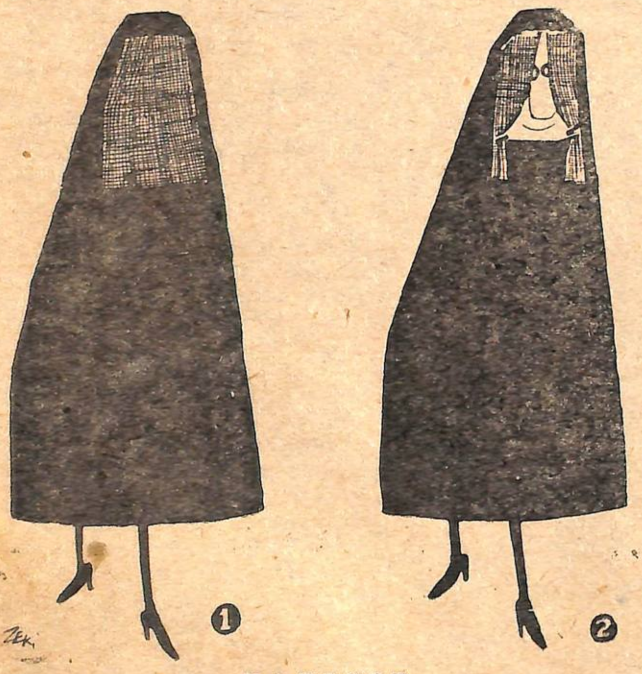

YAZISIZ

YERİNDE KARAR

İstanbul Belediyesi bundan sonra şehir dışına otobüs işletmiyecekmiş.

Emektar otobüslerin şehir dışına çıkacak takatları mı kalmıştı zaten...

BAĞLANABİLSEK

İlk öğretim davâsı plâna bağlanmış.

Şimdiye dek hiç bir esasa bağlanmayan bu müzmin davayı bari plâna sımsıkı bağlayabilsek...

Yedinci Sanat

YENİ SİNEMA

Türkiyede sinema sanatının tek dergisi

Ayda bir yayınlanır.

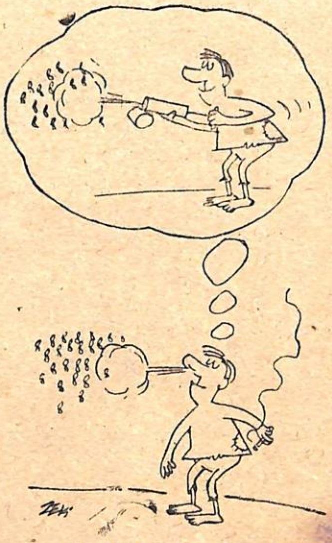

SİNEKLE SAVAŞ!..

YAZISIZ

kadın çöpçü kavun

Hüseyin Korkmazgil

Biliyorum aklınızdan geçeni. Kadın kavunu yedi, çöpçüyle yattı, diyeceksiniz. Ya da, kadın kavun gibidir, koklıyarak alacaksın, diyeceğimi sanıyorsunuz. Değil mi? Öyleyse, kadın, kavun, çöpçü... Eee, ne oldu bunlara? Hayır hayır... Siz bu hikâyeyi okumıyacaksınız, anlaşıldı. Ama isterseniz biraz anlatayım. Gerçi yatak yok için - de ama... Uf, şu amayı da hiç sevmem, ama ne yaparsınız, kul lanacak başka bir sözcük yok ki... Ama yine de viraj almak için en iyi sözcük budur. Ama siz bilirsiniz, isterseniz kullanmayın. Ama kullanmadan da olmaz ki...

Kırk beygir o gün çalışmak istemiyordu. Çünkü bir aydır arpası kıttı. Çünkü bir aydır para yoktu Belediyede. Ona bakar san, çöpçü de çalışmak istemiyordu. Dizginlere, karısının nikâhına asılır gibi asılıyordu:

— Yörüsene gahbenin dölü!.. Dinden imamdan itme beni zabah zabah...

Arabayı kır beygir mi yürütüyordu, yoksa çöpçü mü, belli değildi. Zaten kimin kimi yürüttüğü belli değildir ki... Hükûmet mi halkı yürütür, halk mı hükûmeti, bunu yanıtlıyacak babayiğit az bulunur. Bu az bulunanlardan biri benim. Ben diyorum ki, halk hükûmeti yürütür. Daha doğrusu ben de bilmiyorum bunun nasıl olduğunu. Söz gelimi, yokuş aşağı arabanın da beygiri yürüttüğü bir gerçektir.

Kır beygir çalışmak istemiyordu ama, açlık çöpçüyü çalıştırıyordu. Elinin tersiyle sağdaki apartmanı geriye itip arabayı Papatya sokağına çekti. İki sokak vardı belini büken. Biri Papağan sokak öbürü Papatya sokağı. İkisinin de kadınları alabildiğine güzeldi. Şehrin bütün güzel kadınları, sanki sözleşmiş gibi, bu iki sokağa oturmuştu. Sokakları da güzeldi, evleri de güzeldi, bahçeleri de güzeldi, her şeyleri güzeldi. Bu kadınlar yemez içmez bir Allahın kullarıydılar. Tavuskuşlarının, kanaryaların, muhabbet kuşlarının tüylerinden yapılmışlardı. Pasta gibi, dondurma gibi, çukulata gibi, kaymak gibi, bulut gibi, gül gibi kadınlardı. Çöpçü bunları görünce, karısı akrep gö - rünüyordu gözüne.

— Yörüsene gahpenin dölü!.. Dinden imandan itme beni zabah zabah...

Başbaşa vermiş top akasyaların gölgelediği asfalt sokakta söve saya ilerliyordu. Aybaşına vardı yirmi gün. Oğlan, önüne gelen yerde muhasibin oğluyum diye övünüyormuş. Bak şu edepsizin yaptığına! Ulan sen bir çöpçü parçasının oğlusun be, ne diye palavra atarsın? Beni lâyık görmüyor musun babalığa, ha? Hay eşşoğlueşşek hay! Bu çocuk adam olmıyacak. Ya da çok büyük bir adam olacak.

Böyle söylenerek arabayı köşedeki çöp sandığının yanında durdurdu. Sandığın kapağını açıp baktı. Sırtını akasyaya dayadı, sonra çömeldi bir cıgara yaktı. Kır beygir arka ayaklarından biri üzerinde dinleniyordu. İstifa etmişlerin umursamazlığı içindeydi. Çöpçü gözlerini iri iri açarak bir güzelce sövdü Allaha, sonra gözlerini yumdu, «töbe töbe» diye boynunı döndürerek kalktı. Hava müthiş kavun kokuyordu. Canı müthiş kavun istedi. Bir adam bir oturuşta kaç kavun yiyebilirdi ki? Kızardı birden. Cebinden sofra bezi kadar bir mendil çıkardı, yüzünün kızartısını sildi, mendili topaklayıp cebine soktu.

— Töbe töbe, diye söylendi. İçi dışı bir gavun be... Bunun için namusunu satar mı bir gadın be? Allah kimseyi açlığınan terbiye itmesin.

Sandığın alt kapağını açtı. Çöpleri çekip, kürekle arabaya doldurmağa başladı. Meyve kabukları, meyve artıkları, sebze çürükleri, ekmek parçaları, gazete, hav, kül, kıl, şişe, bardak kırığı, bir sürü ıvır - zıvır... Her gün aynı saatlarda gördüğü nesneler. Yanılıp ta bir deste banknot atmıyorlardı ki... Kürekle üstten bastırdı. Muz kaouklarıyla birlikte kocaman bir dilim kavun çıktı. Kavunu görünce karnı guruldadı. Küreği usulcana beton duvara dayadı, sırtını beton duvara verip çömeldi. Oh, amma da yorulmuştu be... Gözleri kavunda, cıgara paketine davrandı. Kavun da güzel kavundu. Turuncu - nefti karışımı bir kabuğu vardı. Muz kabuğu da çamaşır maşası gibi geçivermişti üstüne. Hay kerata hay! Demek ki ikisi de aynı apartmandan çıkmaydı. Gece saat onbir, oniki sıralarında yemiş olacaklardı. Bir masa dolusu muz, bir masa dolusu kavun.

— Likör de içmişlerdir, diye düşündü.

Kavun da amma kavundu haa! Bu sandık şehrin en temiz sandığıydı. Çöp denilecek çöp çıkmıyordu içinden. Allah bilir temiz insanlardı şu Papatya sokağındakiler. Aaa, temiz de ne demek? Temizlik, pislik gibi sözler insanlar için kullanılır. Papatya sokağındakiler insan değillerdi ki... Ellerini sıcaktan soğuğa sokmıyan bu yaratıklar için temizdi, pisti diye konuşmak yakışık alır mıydı?

Kavun da amma kavundu haa!..

— AYOL NE YAPIYORSUN BÖYLE ÇİÇEK TOPLANIR MI?..

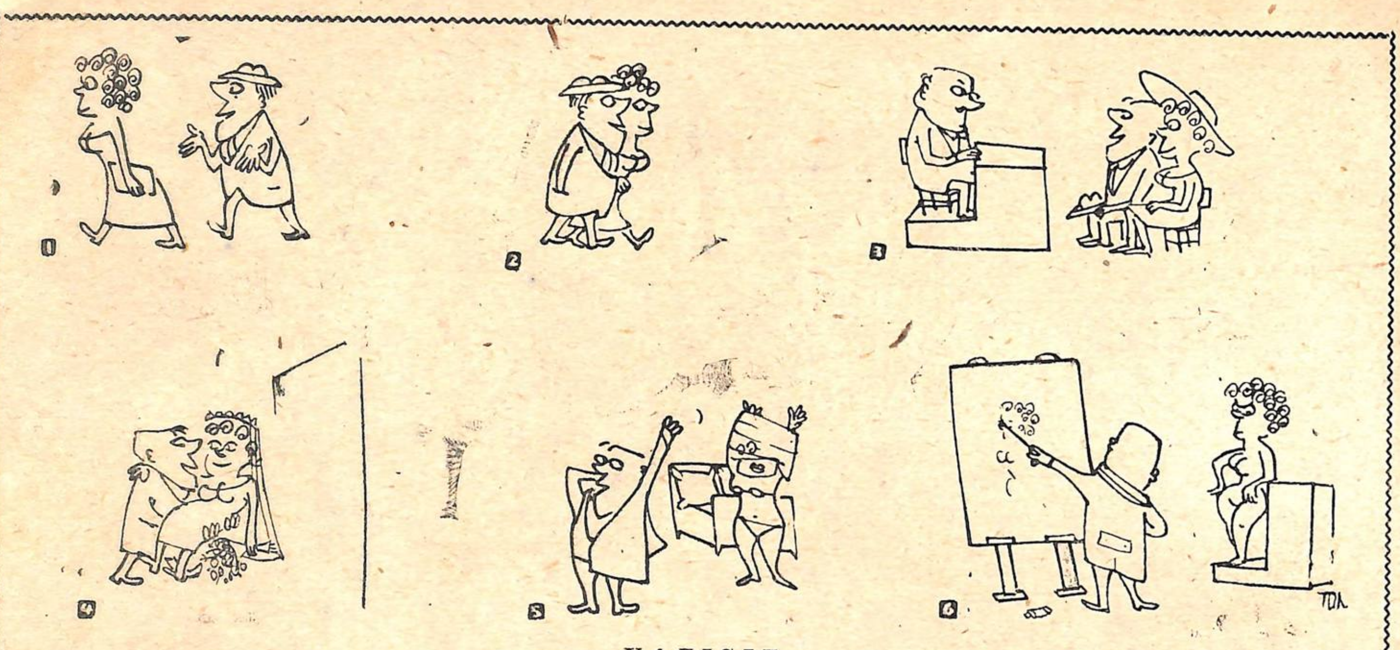

YAZISIZ

Cıgarayı ve kibriti cebine soktu. Görebildiği pencerelere tek tek baktı. Sokağı bir ucundan öteki ucuna gözleriyle taradı. Otomobiller yangından mal kaçırırcasına kayıyorlardı ana caddede. Kalktı. İki adım atıp çömeldi. Kavun ayaklarının ucuydaydı. Elini pantolonuna sildi, uzandı. Kavun parmaklarının arasındaydı. Bakkaldan çıkar gibi doğruldu, iki adım atıp duvarın dibine çömeldi. Dünya artık bir dilim kavundu. Eliyle yüzünün pisini sıyırıp, dünyanın en büyük iştihasıyla kemirmeğe başladı. Kır beygir ayak değiştirmiş, dinleniyordu. Karşı apartmanın üçüncü katında bir kadın, elleriyle gözlerini tutarak telefona saldırdı. Polis kulübesi hemen yakınlardaydı.

— Aloo! Polis mi efendim orası? Öööğ... Ah, polis efendi, imdat! Çöpçü intihar ediyor... Öööğ ...Papatya sokağı... Çöp sandığı... öööğ..

Telefonu çat diye kapatmasıyla oracığa yığılması bir oldu. Ellerini yüzüne kapattı, öğürmeğe başladı. Öğürdü, öğürdü... Çöpçü hâlâ kemiriyordu kavunu.

Kulübede iki polis vardı. Telefon başındaki:

— Ne diyor bu karı be? dedi. İntihar mı ediyormuş?

— Ne intiharı? dedi öteki.

— Ulan, miğdem bulandı be... Karı öğürüp duruyor öbür başta Çöpçü mü intihar ediyormuş? Papatya sokağı mı? Baksana şuna be...

Beriki homurdanarak çıktı kulübeden:

— Papatya sokağı... Çöp sandığı... İntihar ediyormuş... İyi haltediyormuş keraneci. Ne diye intihar edecekmiş? Çöpçünün intihar ettiğini de hiç duymamıştım ...

Kadın deli gibi saldırdı yine telefona, en yakın karakolu çevirdi:

— İntihar ediyor! diye bağırdı. Yetişin ayol, intihar ediyor! Papatya sokağı... Çöp sandığı... Polis bey... öööğ... çöpçü... kavun... öööğğ...

Telefondaki memur:

— Tüh Allah kahretsin, miğdemi bulandırdı be, dedi.

Sonra sesini yükseltti:

— Heey Şaban! Yahu Papatya sokağında karının biri intihar ediyormuş bee! Bakınsana ne derdi varmış şıllığın... Çabuk olun çabuk! Vaziyeti vaziyet değil karının. Nerdeyse üstüme kusacaktı.

Kulübeden çıkan polis varıp dikildi çöpçünün tepesine:

— Buralarda bir intihar varmış, kim o? dedi.

Çöpçü yumruğunu kavun bulaşığı bıyığından geçirdi:

— Gendini mi intihar ediyormuş? Nirdeymiş o? Benim haberim yok.

— Buralarda başka çöp sandığı var mı?

Çöpçü aval - aval bakındı sağına soluna:

— Yoook... Ben bilmiyorum.

Kadın pencereyi açtı:

— O işte o! diye bağırdı. İntihar ediyor o!

Sokaktan geçenler durup toplandılar. İki polis daha geldi karakoldan, onlar da katıldılar kalabalığa, şaşkın şaşkın bakınmağa başladılar çevrelerine.

Polislerden biri:

— Kim intihar ediyor hanım? diye sordu kadına.

Kadın iyice sarkmıştı pencereden. Göğsü, gözleri kamaştıracak kadar ak ve bereketliydi. Kimse gözünü pencereden ayıramıyordu.

— Kör müsünüz ayol, diye bağırdı. Yanıbaşınızda intihar ediyor adam. Ne biçim polissiniz siz?

Çöpçü, kemire kemire inceltiği kavunu çöplerin arasına attı. Posbıyığını elinin tersiyle sıvazlıyarak güldü:

— Anam bacım olsun, dedi, gözel gadun...

Birkaçı güldü. Biri:

— Anan bacın da pek yosmaymış çöpçü başı, diye sırıttı.

Polisler ne yapacaklarını bilemiyor, aralarında fısıldaşıyorlardı.

Özel bir araba durdu kalabalığın yanında, bir kol uzandı:

— Çekilsene be! dedi. Utanmıyor musunuz pencereye bakmaya? Polis, dağıtsana şunları!

(Lütfen sahifeyi çeviriniz.)

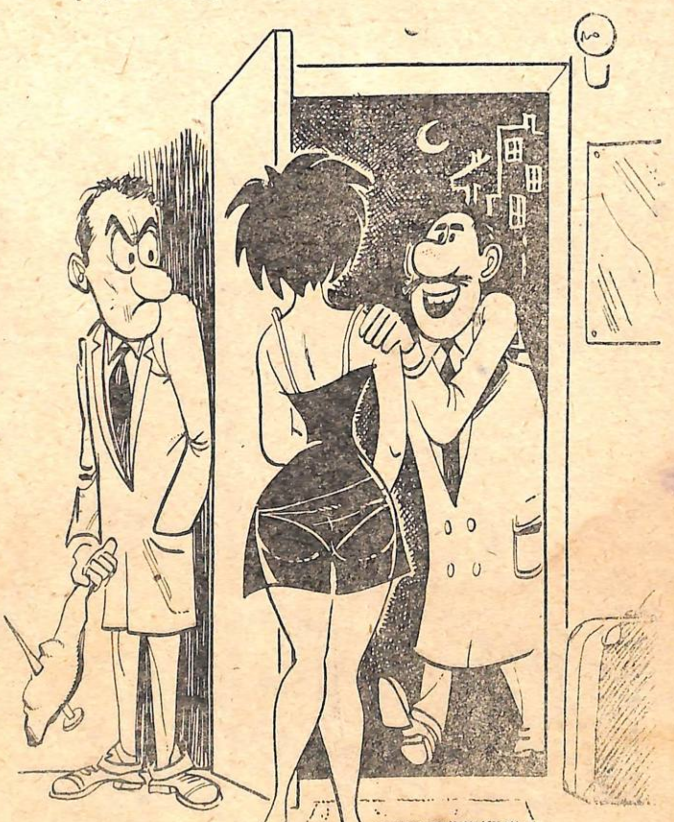

— APDAL KOCAN SEYAHATA GİTTİ DEĞİL Mİ SEVGİLİM?..

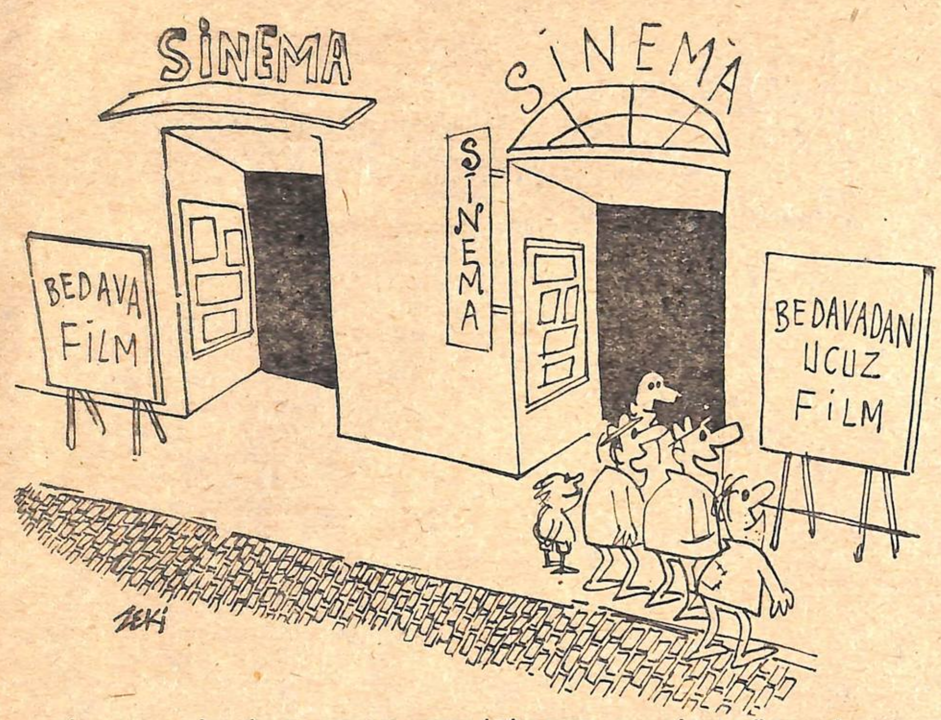

SİVAS'TA BİR SİNEMA REKABET İÇİN BEDAVA FİLM GÖSTERİYOR. (GAZETELER)

YERİNDE TEMİNİ

Profesör, sabah sınıfa girdiği zaman, hiçbir şey söylemeksizin bir parça tebeşir aldı ve karatahtaya şu satırları yazdı:

(Profesör Dr. Jennigs, Kralın özel doktorluğuna tayin edildiğini gururla bildirir.)

Sonra dersini verdi ve sınıfdan ayrıldı. Öğleden sonra tekrar sınıfa girdiği zaman, karatahtadaki yazısının altına şu satır eklenmişti:

«TANRI KRALI KORUSUN.»

BU KADARI FAZLA

Patron, maiyetindeki memurlardan birisini yanına çağırtmıştı. Memur az sonra dışarıya çıktı, yüzü kıpkırmızı ve öfke içindeydi.

— Bu kadarı çok fazla artık. Ya bana tarziye verir, ya da burada bir dakika daha kalmam, diye söyleniyordu.

Sordular:

— Ne oldu yahu? Ne dedi sana?

— Daha ne diyecek? Beni iş ten kovduğunu söyledi.

Araba çekip gitti.

— Al başına püsküllü belâyı! dedi, polislerden biri.

Kadın yine geldi pencereye:

— Çöpçü diyorum kuzum, çöpçü! diye bağırdı. Çöpçü intihar ediyordu. Aaa, kazık gibi dikilmiş duruyorlar.

Bütün gözler çöpçüye çevrildi. Çöpçü küreğe dayanmış pencereye bakıyordu:

— Beni mi diyo? Ben mi gendimi intahar ediyomuşum? Garı aklını mı oynatmış ne?

Kadın yine geldi pencereye:

— Bakın anlatayım, diye sarktı. Sandıktan kavunu aldı, yedi. Gözlerimle gördüm ayol... Nah, bu gözlerimle gördüm... Öööğ...

Gerisini getiremedi, arkaya yığıldı.

Polislerden biri çöpçüye döndü:

— Sen bu sandıktan kavun yedin mi?

— Hee, yedim..

Kalabalık kahkahayla gülüyordu. Çöpçü alındı:

— Gahpenin yediği naneye bak, dedi. Gül gimi gavun atılır mı be? Onun uçun mu yırtınıyormuş zabahtan berli? Gahpenin yidiği naneye bak!.. Men gendimi intahar etmiyom emme, o gancık aklını bozmuş galiba... Müşteri topluyo, besbelli...

Kalabalık gülüşerek dağıldı. Çöpçü, ikide bir pencereye bakıp homurdanarak sandığı boşaltmağa başladı.

YAZISIZ

BİLMİYORMUŞ

Adamın biri, çok yüksek bir binanın en üst katından aşağı düşmüştü. Oradan gelip geçenler başına toplandılar. Her kafadan bir ses çıkıyordu.

Bu kalabalığı uzaktan gören bir polis memuru koşarak geldi. Halkı yara yara öne geçti ve:

— Burada ne oluyor böyle? diye sordu.

Yerde yatan adam başını kaldırdı. Polis memuruna şöyle bir baktı:

— Bilmiyorum, dedi. Ben de henüz geldim.

DELİNİN ZORU

Akıl Hastahanesinin hastabakıcılarından birisi, gecenin geç saatinde nöbetçi doktorun yanına geldi. Soluk soluğa.

— Doktor bey, dedi. Çabuk olun. Üçüncü koğuşdaki hastalardan birisinin gözüne bir şey oldu galiba?

— Böylesine telâşlandığına göre çok ciddi bir şey. Mesele nedir? Odada pembe filler, uçan atlar mı görüyor yoksa?..

Hastabakıcı:

— Hayır efendim, hayır, dedi. Tam aksine, koğuş bunlarla dolu olduğu halde, bu hasta hiçbir şey görmediğini söylüyor.

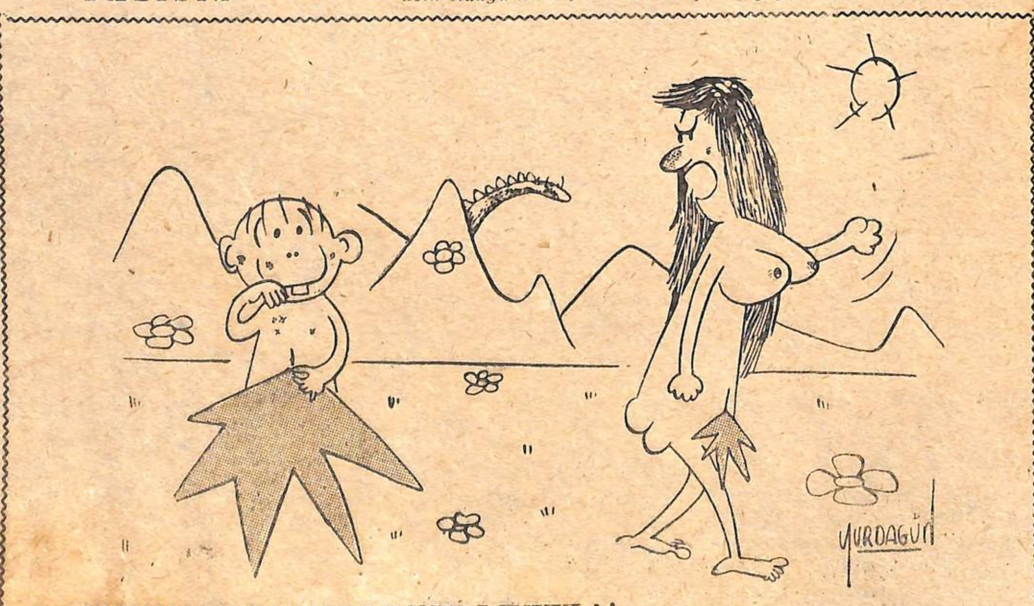

— OYNAMA ŞU BABANIN PANTOLONUYLA!..

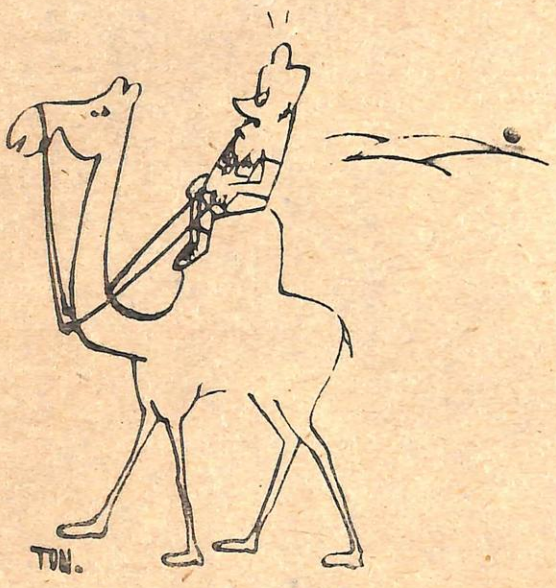

YAZISIZ

POLİTİKADA KARDEŞLİK HAFTASI

dişbudak

Selami İzzet Sedes

Demokrasi nedir? Şunu bana tarif etsene.

Bunu soran ortayı bitirmiş, okumaya devam edememiş bir tanıdıktı.

— Sana dedim iki fıkra anlatayım, Demokrasinin ne olduğunu anlarsın sanırım.

Bundan bir hayli yıl önce İngilterede malî ve ekonomik sıkıntı vardı. İngilizler kemerleri sıkmıştı.

İşte o yıllarda İstanbul Belediyesinden bir heyet, Belediye Başkanının başkanlığında Londraya gitti. Heyetimiz şerefine Lord - Maire, yâni her yıl mes - lek teşekküllerinin seçtiği Londra Belediye Başkanı bir ziyafet verdi.

Yemek salonu muhteşem, sofra mükellef, sofra takımları göz kamaştırıcıydı: Altın, gümüş; kristal... Her yer ve her şey pırıl pırıl. Bizim Başkan listeye göz attı:

«— Çorba - Et - Meyve.»

Londra Belediye Başkanının ziyafetinde misafirler iki kaşık çorba içtiler, avuç içi kadar bir et parçası ve bir tek elma yediler.

Buna alındılar mı? Lord - Maire alınırlar diye endişe mi etti? Herhalde misafirlerine izahat vermek lüzumunu duydu:

— Bugün Londranın her yerinde bu aynı yemek vardır. Belediyenin tespit ettiği yemek listesi budur. Londrada her nereye giderseniz, lokanta, ev, konak, şato, herkesin yediği budur... Biliyorsunuz, malî ve ekonomik durumu düzeltmek için alınan tedbirler aynen tatbik edilir ve hiç bir vatandaş, Saray dahil, bunun dışına çıkamaz, çıkmaz...

Bu bir... Gelelim ikincisine:

Lord Maire bizim heyeti ertesi gün malikânesine çağırdı.

Londra dışında bir şato, büyük bir park. Misafirler ağaç altlarında oturdular. Sohbet ettiler.

Hava kararmaya başladı.

İktidarda İşçi Partisi var. Lord - Maire Muhafazakâr Parti üyesi. Başladı hükûmeti ve icraatını tenkide.

Ortalık gitgide karardı, gözgözü görmez oldu.

Lord - Maire'in şatosunda elektrikler yanmıyor. Lord - Maire atıp tutuyor:

— Böyle Hükûmet mi olur? Kömür ihraç edebilmek için kömür tasarruf edecekmişiz... Elektrikler yakılmayacakmış. Vatandaşlar saatlerce karanlıkta oturacakmış... Bir hükûmet böyle kararlar verir mi hiç? Münasebetsizlik...

Ve nihayet Lord - Maire saate baktı ve emretti:

— Saat altı oldu, hükûmet kararı gereğince elektrikleri yakabilirsiniz...

Ve elektrikler yandı.

Demokraside bir Belediye başkanı mutlaka İktidar Partisi mensubu değildir.

Demokraside her vatandaş, Belediye Başkanı olsa da Hükûmeti tenkit etmekte serbesttir.

Demokraside, Hükûmet tenkit eden vatandaş, Belediye Başkanı da olsa, hükûmetin kararlarını tatbik eder, tenkit ede ede tatbik eder kararları.

Demokraside, İktidara muhalif memur, iktidara tenkit eden âmir, azledilmez, başka yere nakledilmez, görülen lüzum üzerine emekliye ayrılmaz.

Ve tanıdığa sordum:

— Anladın mı şimdi Demokrasinin ne olduğunu?

Boynunu büktü:

— Anlamasına anladım dedi, anlaması kolay, gelgelelim kavraması güç...

Evet, Demokrasinin ne olduğunu kavramak gerek, kavrayacağız. Buna şüphe yok artık.

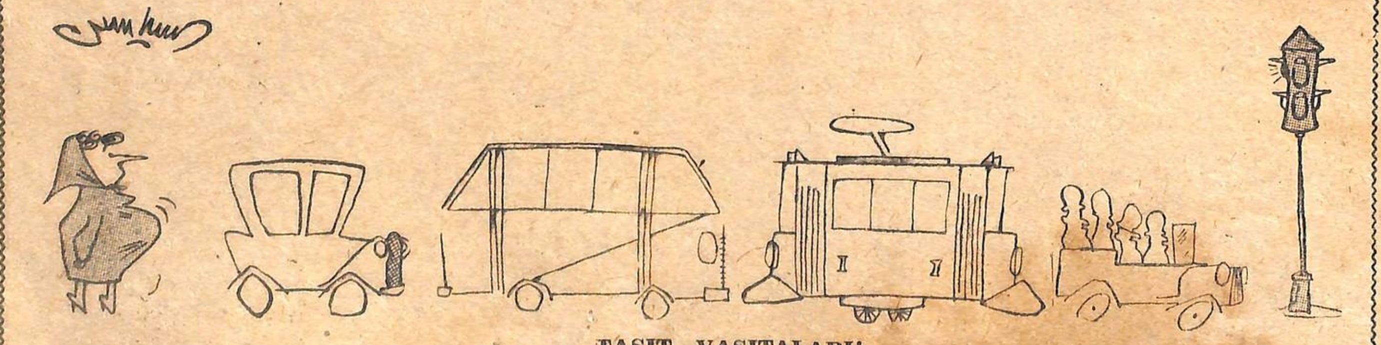

TAŞIT VASITALARI!..

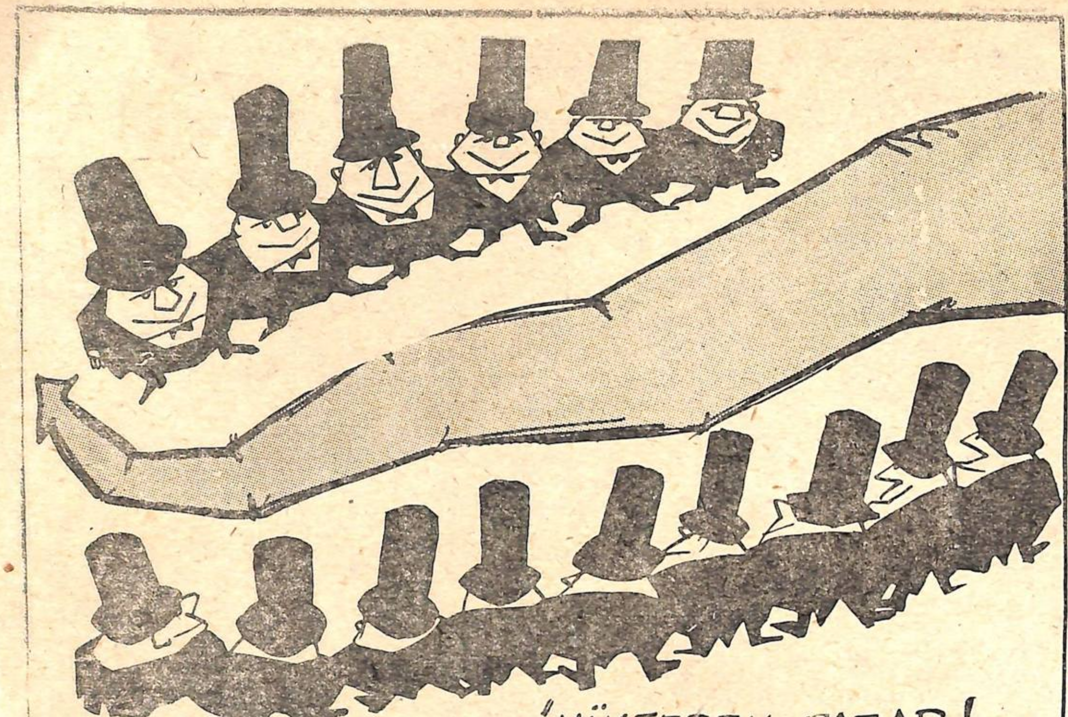

"MÜŞTEREK PAZAR!"

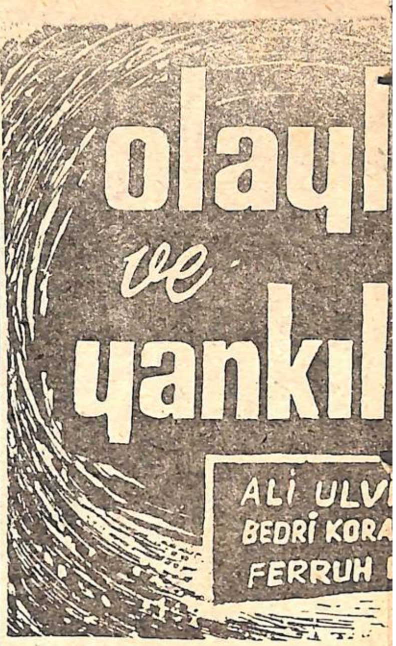

KIRTASİYECİLİĞİ ÖNLEMEK İÇİN KURS AÇILDI...

C.K.M.P. NABIZ YOKLUYOR...

–BOYUNUZ, KİLONUZ,
TELEFON NUMARA

ar
arı
MAN
DOĞAN
ZZ
ZAMM
ZAMM
ZAMM
ZAMM
SU ÜCRETLERİNE ZAM YAPILACAK.
BALIKÇILIĞIN GELİŞMESİ İÇİN RAPOR HAZIRLANDI.
RAPOR
1961 GÜZELLİK YARIŞMASI...
5
4
12
ONİKİ Yİ VURAN KAZANIR AZİZİM...
BEN OTURANI SEÇTİM...
JÜRİYE VASIL TESİR ETTİN KARDEŞ?

dam üstünde

MARK TWAIN

«EKONOMİ POLİTİK, BİR HÜKÜMET YAPISININ KAİDESİDİR. BU KONUDA, HER DEVRİN AKILLI İNSANLARI...» yazımın tam burasında kestiler. Bir yabancının beni görmek için aşağıda beklediğini haber verdiler. Kapıya indim. Yabancıya ne arzu ettiğini sordum. Bir yandan da, ekonomi politikle ilgili düşüncelerimin dağılmasından korkuyordum.

Ben kabıma sığamazken, yabancı gayet sâkindi. Beni rahatsız ettiği için duyduğu teessürü açıkladı. Ancak, yoldan geçerken, bizim çatıda paratoner bulunmadığını görmüş de...

— Öyledir, dedim. Bizim çatıda paratoner yok. Bundan ne çıkar yani?

Kendisine göre havanın hoş olduğunu, yalnız, dama birkaç paratoner yerleştirmekle memnuniyet duyacağını söyledi. O tarihe kadar, otellere, pansiyonlara alışmıştım. Ev sahipliği denilen mesleğin tamamen yabancısıydım. Benim durumumda bulunan bir şahsın yapacağı gibi, cümle âleme karşı ev sahibi pozu takınmakla yetiniyordum.

Yabancının elinden kurtulmak için, nice zamandır benim de aynı şeyi düşündüğümü, dama altı ilâ sekiz paratoner koydurmağı tasarladığımı söyledim.

Biraz hayret etmiş göründü. Dikkatle yüzüme baktı. Ben oralı olmadım. Ekonomi politik konusunda çalakalem döşenmek üzere yukarı fırlamağa hazırlanıyordum ki, adam beni tuttu. Paratoner çubuklarının kaç tane olacağını tam tamına bilmesi gerektiğini açıkladı. Ayrıca, evin hangi kısmına konulmasını istediğimi, çubukların cinsini de bilmesi şartmış.

Sekiz çubuk koymasını, hepsini dama yerleştirmesini ve en iyi cins malzemeyi kullanmasını söyledim. Alelâde mal 'ile, «bakır kaplama» ve «çift helezonlu çinko kaplama» mal arasındaki kalite ve fiat farklarını bildirdi. Bu sonuncusu, yıldırım nereden gelirse gelsin onu tutarmış. Zararlarını «belirsiz kılarmış.

«Tamam» dedim. 250 kadem uzunluğunda donatımın yetecekini fakat eserine bir «san'at harikası» hüviyetini kazandırmak, gelen geçen herkesi hayran bırakmak için 400 kadem donatım yapacağını söyledi. Beni rahat bırakmasını istedim. Dilediğini yapmakta serbestti.

Ekonomi politik hakkındaki fikirlerimi tekrar düzene sokmam, bir yarım saatimi yemişti. Yazıma devam ettim: (...GÜÇLÜ DEHALARININ KAYNAKLARINI, BİLGİLERİNİ, ZENGİN TECRÜBELERİNİ, BU KONUDA KULLANMIŞLARDIR. HER DEVRİN, HER MEDENİYETİN, HER ÜLKENİN TİCARET HUKUKU, MİLLETLERARASI KARDEŞLİK VE BİYOLOJİK SAPMA DÜZENLEMELERİNDE YETİŞTİRDİĞİ EN SEÇKİN KİMSELER...)

Yazımı, burada gene kestiler. Paratonerci ile görüşmek için aşağı inmemi istediler. Fırladım. Herifle bir kere daha yüz yüze geldik. Onun suratına, ekonomi politik konudaki fikirlerimin dağınık hece dizilerini aksettiriyormuş gibi baktım. O sakin, yumuşak ve iltifatkârdı. Ben ise örfkeli, heyecanlı ve yerinde duramaz... Bir ayağı yasemin fidelerimin, öteki ayağı hercai menekşelerimin üstünde, elleri kalçasında, şapkası gözlerine inik, bir gözü kapalı, hayran hayran bacayı dikizliyordu.

Beni görünce:

— Söyleyin Tanrı aşkına, dedi. Tek baca üzerinde, sekiz paratonerin birden teşkil edeceği muhteşem görünüşü hayal edebiliyor musunuz? İnsan, hayatında bundan güzel, bundan gösterişli bir manzarayla karşılaşmış mıdır?..

Aynı fikirde olduğumu, hayatımın şimdiye kadar olan devresinde böylesine bir manzarayla karşılaşmadığımı, ancak Niyagara şellâlesinin bu manzarayı bastırabileceğini söyledim. Şimdi tek istediği şey, manzaranın daha güzelleşmesi için öteki bacaya da konulmasına müsaade etmemdi. Ona kalırsa, böylelikle, ilk tesirin yaratacağı sertlik biraz yumuşıyacak, önceki «darbe-i hükûmetin tevlid edeceği şiddet intibaı» kısmen hafifliyecekti. Son derece samimi konuşuyordu. Bu tarz konuşmayı bir kitapdan mı öğrendiğini, aynı kitabı edinmeme imkân olup olmadığını sordum. Meğer kitaplardan öğrenmemiş. İnsan, paratonerlerle yakınlık kurduktan sonra, konuşmasını bu ölçüde düzenli kılmak işten sayılmazmış...

Bir de hesap çıkardı. Damın şurasına burasına yerleştirilecek «dekoratif mahiyette» sekiz paratonerle, bu iş tamamlanmış olacaktı. 500 kadem çubuk daha kullanmakla, eşi görülmemiş bir netice, emsalsiz bir başarı sağlıyacaktı.

Acelem vardı. İşimin başına dönmek istiyordum.

— Dinleyin, dedi. Bu sekiz çubuğu da koyup, rahatça işime devam edebilirdim. İnsanların çoğu bu şekilde davranırlar. Fakat ben onlardan değilim. Sizi tanımıyorum diye düşündüm. Benim için bir yabancısınız. Bir yabancıya zarar vermektense ölmeği tercih ederim. Bu evin damında yeteri kadar paratoner yok. Eğer bulutların ateşli ve inatçı mesajını taşıyan o şey gelip çarparsa...

— Peki, peki, diye kestim. Sekiz paratoner daha koyun. Çift helezonlu 500 kadem çubuk daha ekleyin. Ne gerekiyorsa yapın. Yeter ki içiniz rahat etsin. Anlaştığımıza göre, ben işimin başına dönüyorum.

Bu sefer, fikirlerimin demir attığı noktayı bulmak için, boşluğa boş boş bakarak bir saat kadar oturmam gerekti. Fikrimin düğümünü yakalar gibi olunca da, kaleme sarıldım: (... AYNI KONUDA FİKİRLERİNİN KUDRETİNİ İSPATLAMIŞLARDIR. İÇLERİNDEN EN ÖNEMLİLERİ İÇİN BU KONU TAM KENDİLERİNE GÖRE BİR ŞEYDİ. ÖYLE Kİ, CÜMLE ÇABALAMALARINA RAĞMEN YİNE BÂKİR KALMIŞ, GÜÇLÜKLER ÇIKARMIŞ, DİRENMİŞTİR. ÜNLÜ KONFÜÇYÜS, POLİS MÜDÜRÜ OLMAKDANSA, BİLGİSİ SINIRSIZ BİR EKONOMİ UZMANI OLMAYI TERCİH ETTİĞİNİ SÖYLER. ÇİÇERON İSE...)

Paratonerci, yazımın burasın da beni gene çağırttı. Sabırsızlıktan ölmek üzereydim. Buna karşılık, paratonerci hâlâ diller döküyor, beni rahatsız etmektense ölmeği seçeceğini söylü-

YAZISIZ

yordu. Ancak, bir işin üzerinde çalışırken dürüst bir işçi gibi hareket etmesi gerektiğini, işi bitirdiğini, yorulduğu için istirahate hak kazandığını, eğlenmeğe muhtaçken bir kere daha paratonerlerle baktığını, hesaplarında bir parça yanılmış olduğunu böylece anladığını bildirdi. Eğer bir fırtına çıkar da, şimdi adetâ kendi eviymiş gibi hissettiği bu ev sadece onaltı paratonerin himayesinde kalırsa...

Bağırdım:

— Rahat bırak beni yahu. İstersen yüzelli paratoner koy. Mutfağın üstüne de koy. Ambarın çatısına bir düzine, ineğin üstüne iki tane, ahçı kadının başına da bir tane paratoner yerleştir. Evi, çifte helezonlu, çinko kaplı, gümüş ışıltılı çelikten bir ormana çevir. Dilediğin boşluğu paratonerlerle doldur. Paratoner kalmazsa, makine aksamı, piston kolu, merdiven trabzanı, sözün kısası eline ne geçerse koy. Yeter ki şu sönmiyen dekor hevesin kursağında kalmasın. Fakat beni rahat bırak. Bitkin dimağıma, perişan yüreğime teselli ver.

Hain adam gayet soğukkanlı belli belirsiz bir nezaket tebessümüyle dudaklarını kıvırarak kollarını çaprazladı. «Şimdi, hemen bu işe bir son vereceğini» söyledi.

Bu vadinin üzerinden üç saat geçti. Ekonomi politik konusunda ipin ucunu kaçırdığım için hareketsiz, şaşkın, üzgün, öylece bekliyordum.

Gene de bir denemeye giriştim: (...ÇOK ZAMAN EKONOMİ POLİTİK DENİLEN İLMİN, BEŞERİYET İÇİN EN SOYLU FİKRİ GIDA OLDUĞUNU SÖYLER. BU İLİM, TANRININ BİR ARMAGANIDIR. YOLDAN ÇIKMIŞ FAKAT DÂHİ ŞAİR BYRON, VENEDİK'DE SÜRGÜNDE BULUNDUĞU SIRADA, HARCAMIŞ OLDUĞU HAYATINI YENİDEN YAŞAMAK ELİNDE OLSA, İÇKİDEN ARTA KALAN ZAMANINI, HAFİF ŞİİRLER YAZMAKLA DEĞİL, EKONOMİ POLİTİK YAZILARI KALEME ALMAKLA GEÇİRECEĞİNİ AÇIKLAMIŞTI.

WASHİNGTON BU İLME BAYILIRDI...)

Derken, yazımı gene kestiler. Fırladım. Herifin üzerine yürüdüm:

— Artık tek kelime söyleme... Hesap pusulanı ver ve ebediyyete dalmak üzere buradan yok ol. Sadece 900 dolarcık mı? İşte sana bir çek. Amerika'da muteber ne kadar banka varsa, bunun karşılığını ödiyecektir. Sokakdaki bu kalabalık da neyin nesi? Ne olmuş? Paratonerlere mi bakıyorlar? Allah Allah, hiç paratoner görmemiş mi bu adamlar?..

3 gün sonra:

Bitkiniz: Şehrin eğlencesi olduk Tiyatrolar, eğlence yerleri sinek avladı. Sokağımız meraklılarla dolup taştı. Köylerden gelenler bile vardı. İkinci gün patlıyan fırtına, şenliği büsbütün arttırdı. Yıldırım, âdeta bizim hesabımıza çalıştı. Evlerin pencereleri, damları seyircilerle dolup taşıyordu. Kim bilir kaç neslin, bayram günlerinin topunda harcadığı fişekler ve maytaplar dahi bir günde harcansa, böylesine bir donanmayla rekabet edemezdi. Yaptığım bir hesaba göre, fırtınanın sürdüğü 40 dakika boyunca, evime 764 yıldırım düştü. Sadık paratonerlerim, şehri tehdit eden yıldırımların hepsini yutuyor, yok ediyordu...

İLAN'DIR :

Esktra cinsinden, çinko kaplama, çift helezonlu, 3210 kadem paratoner çubuğu ve gümüş tepelikli 1631 adet paratoner başı satılıktır. Fiat gayet ehvendir. Paratonerler biraz yorgundur ama, yeni olduklarından kullanılabilirler.

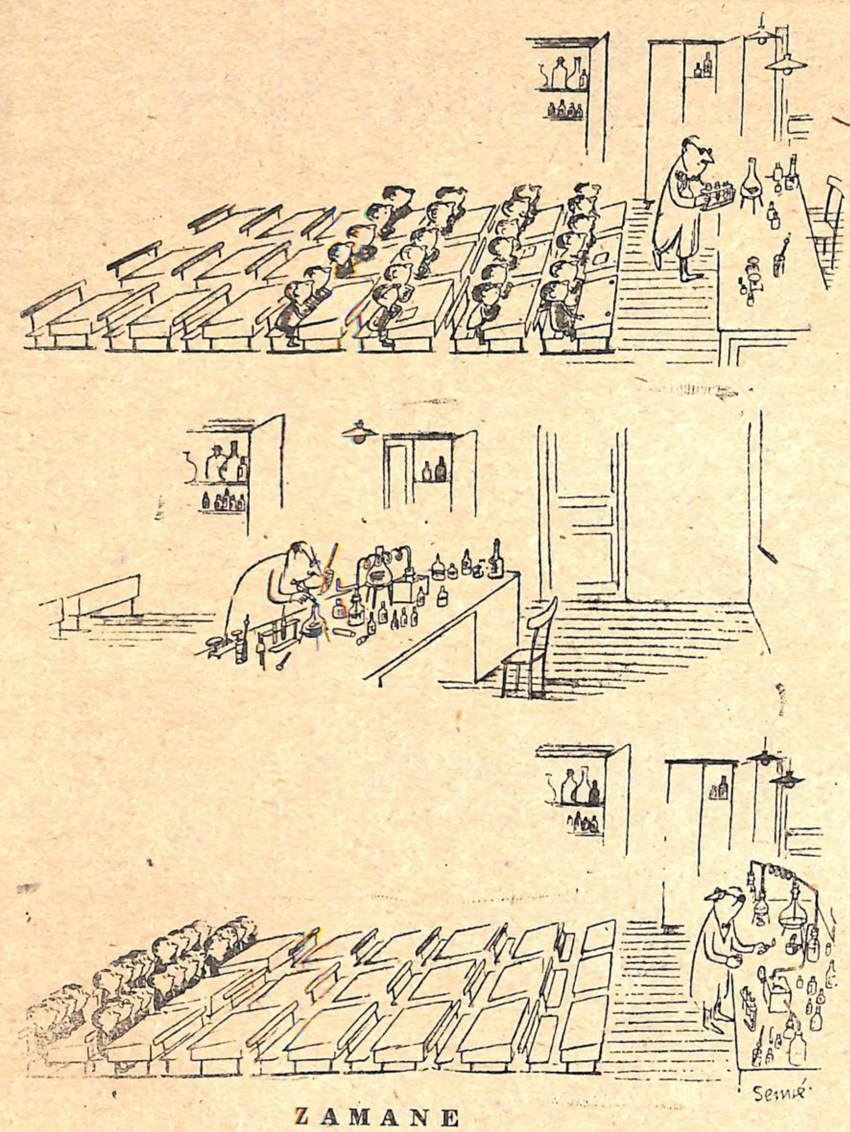

ZAMANE

KARAR

Bir zina davâsında, sanığın suçlu olup olmadığına karar vermek için jüri heyeti özel dairesine çekildi. Jüri heyetinin altısı erkek, altısı da kadındı.

Tam 12 saat sonra salona dönen jürinin başkanı kararı açıkladı: SUÇSUZ'dur...

ÜZÜNTÜ

Baş rolü oynıyan aktris, oyunun ilk gecesi, piyes bittikten sonra rejisörle konuşuyordu:

— Son perdede, benim ölüm sahnemde seyircilerin ağladıklarını gördün mü? diye sordu.

Rejisör, genç kadının oyunundan hiç de memnun kalmamıştı. Gülümsiyerek başını salladı.

— Tabiî, dedi. Bu ölümün sadece rol icabı olduğu için duydukları üzüntüden ağladılar herhalde?..

★

YAZISIZ

Tarif mi, bilmece mi?

İki küçük çocuk konuşurken, birisi.

— Asansör nedir? diye sordu. Biliyor musun?

Öteki cevep verdi:

— Biliyorum, dedi. Hem gördüm de. Küçük bir odaya girdik. Bir düğmeye bastılar. Sekizinci katta olduğumuz halde, aşağısı yukarıya geldi, bulunduğumuz yer birinci kat oldu.

haftanın fıkrası

İŞİN KOLAYI VAR

Ayni binanın ayrı iki katında oturan iki arkadaştılar. Üst katda oturan kekeme olup, altı çocuğu vardı. Alt katdaki de evliydi ama, tek çocuğu bile yoktu. Doktorlar da onun derdine çare bulamamıştı.

Bir gün, üst katda oturan kekeme dostunu bir kenara çekti ve:

— Yahu, dedi. Dünyanın ilâcı, tedavisi para etmedi. Senin 6 çocuğun var. Belki bana bir akıl verebilirsin. Bu işin yolu nedir?

Kekeme:

— Ohoo... ooo, dedi. Bu... bu... bunun... ko... ko... layı var, dos... dostum... ça... çar... çarşıya... gi... gi... gider, bi... bir... şişe... ra... ra... rakı... a... alır... alırsın. So... son... ra... sonra da... ka... ka... kasaba... uğ... uğ... uğrar, bi... bi... bir... ki... ki... kilo... ro... ro... rosto... yaaap... tırırsın. Bi... bir... de ta... ta... tavan... sü... sü... süpürgesi... alarak... e... e... eve... dönersin... Ka... ka... rın... ro... ro... rostoyu... pi... pi... pişirir... so... so... sofrayı... ku... ku... kurar... Ge... Ge... Geçersiniz... so... so... sofranın... baaşına... Bi... bir... ra... ra... rakı... bir... ro... rosto... bir... ra... rakı... bi... bir... rooosto... Ka... ka... kafayı... buuulursunuz... So... So... Sonra... ya... yatak... o... odasına geçersiniz... Ka... kaa... rın... so... so... soyunur... dö... dö... dökünür... se... se... sende de... taaavan... sü... sü... süpürgesini... a... a... alırsın...

— Eee?

— Eesi... nee? Ta... Ta... Tavana... vu... vu... vurursun... ben... he... he... hemen... i... i... nerim... aşaağıya...

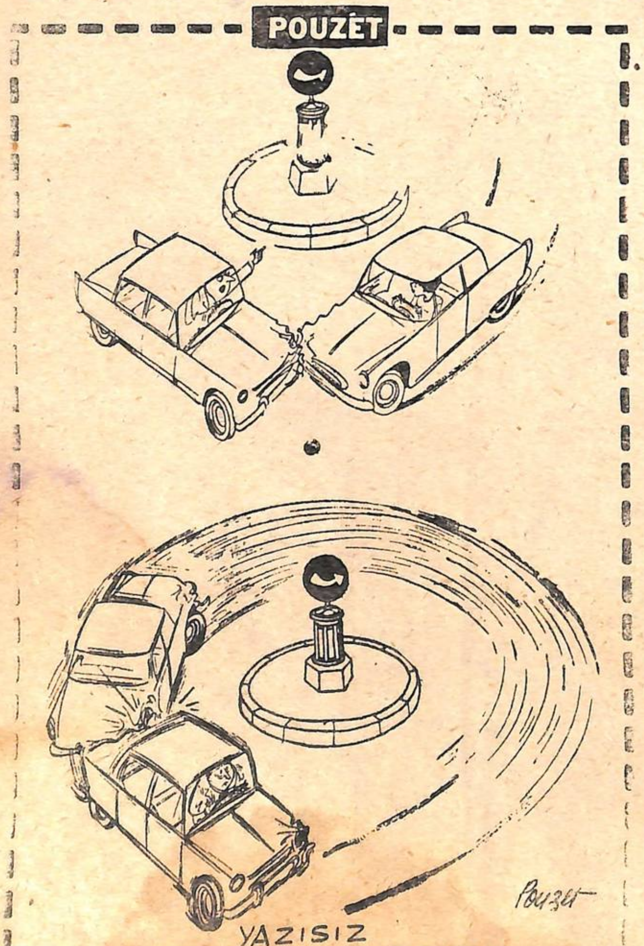

NEDEN Mİ?

Dişi yengeç, suyun kenarında sevgilisini bekliyordu. Aradan bir hayli zaman geçtikten sonra, erkek yengeç sudan çıktı. Muntazam adımlarla dümdüz yürüyerek, sevgilisinin yanından geçip gitti. Ona tek kelime bile söylememişti. Dişi yengeç buna fena halde bozulmuştu doğrusu.

Ertesi gün gene suyun kenarındaydı. Az sonra sevgilisi göründü. Yampiri yürüyüşüyle dişinin yanına sokuldu:

— Merhaba güzelim, dedi. Seni beklettim mi?

Dişi yengeç çatındı. Huysuz huysuz:

— Neydi o dün yaptığın? diye sordu. Yanımdan dümdüz geçtin, tek kelime söylemedin.

Sevgilisi, üzgün, mahçup bir tavırla cevap verdi:

— Özür dilerim güzelim, dün körtütük sarhoştum da, etrafı görecek halim yoktu.

EL ELDEN ÜSTÜNDÜR

Edison soğuk bir kış günü kütüphaneye gitti. Paltosunun emniyeti için üzerine şu pusulayı iliştirdi.

«Dikkat! Bu palto bulaşıcı hastalığı olan birisine aittir.»

Çalışmasını bitirip , çıkarken paltosunun yerinde bir kâğıt asılı idi.

Kâğıtta şu not vardı:

«Dikkat! palto dezefenkte edilmek üzere alınmıştır.

Teşekkürler!..»

Şehrin çirkinlikleri ağaçlarla kapatılacak. (Gazeteler)

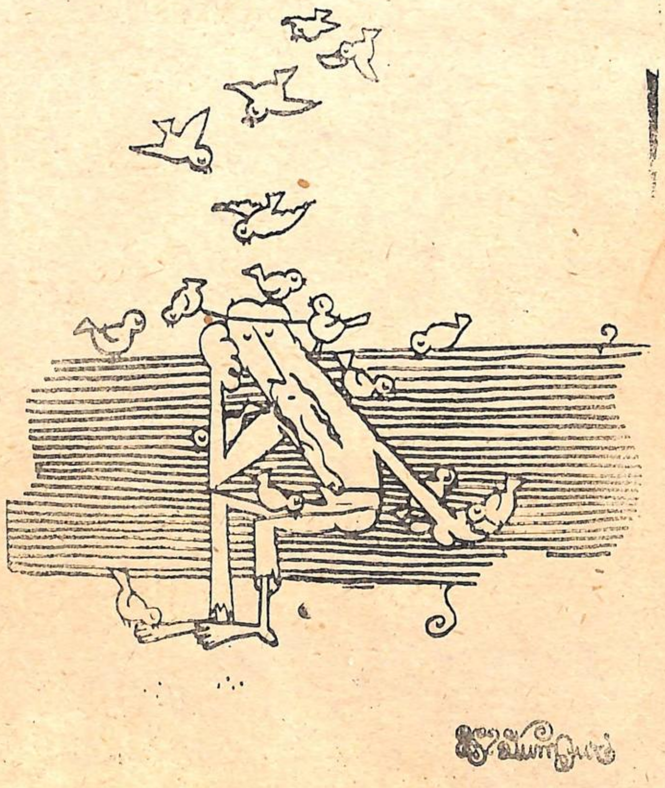

YAZISIZ

DÜNYA Karikatürleri

— HEY! PİST BU TARAFTA..

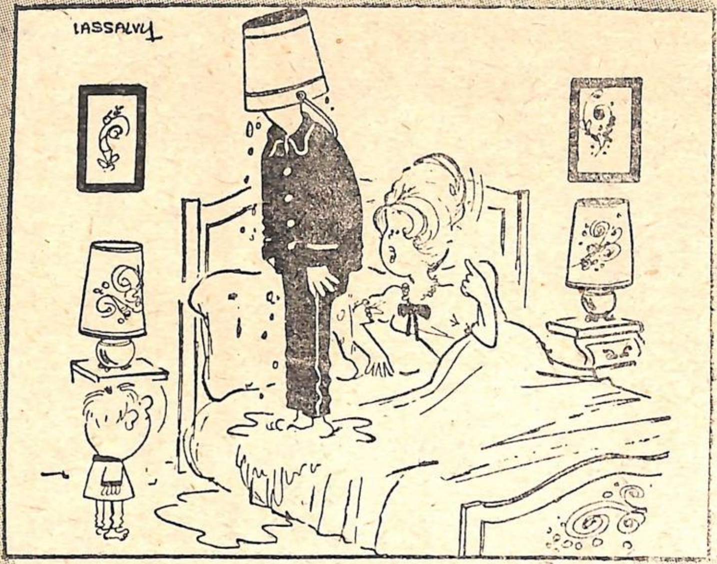

— SANA KAÇ DEFA SÖYLEDİM, BABAN SENİN AKRANIN DEĞİL ... DİYE!

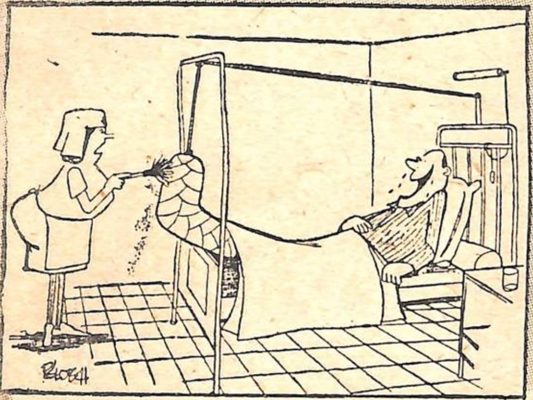

— Hi... Hi... YAPMA GIDIKLANIYORUM

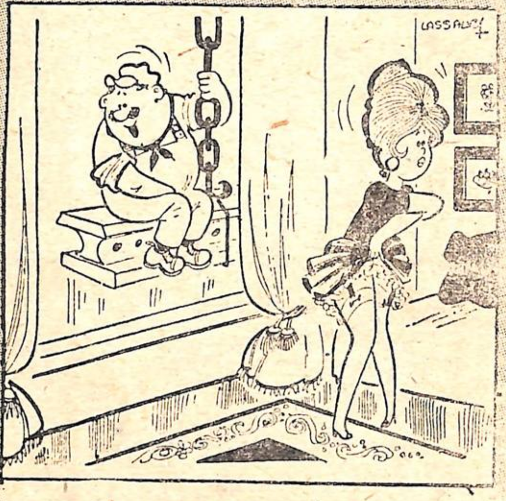

— BİRAZ SAĞA !..

— YANLIŞ HASTA ALMIŞSINIZ!..

YAZISIZ

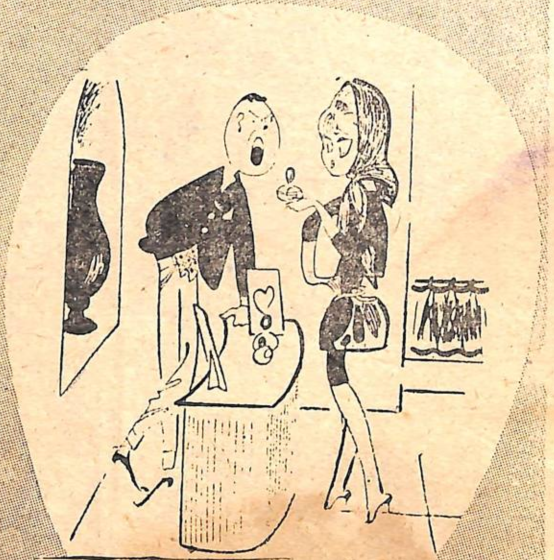

— PARFÜMLERİMİZ İÇİN EVLENME DAİRESİNE KADAR GARANTİ VERİYORUZ..

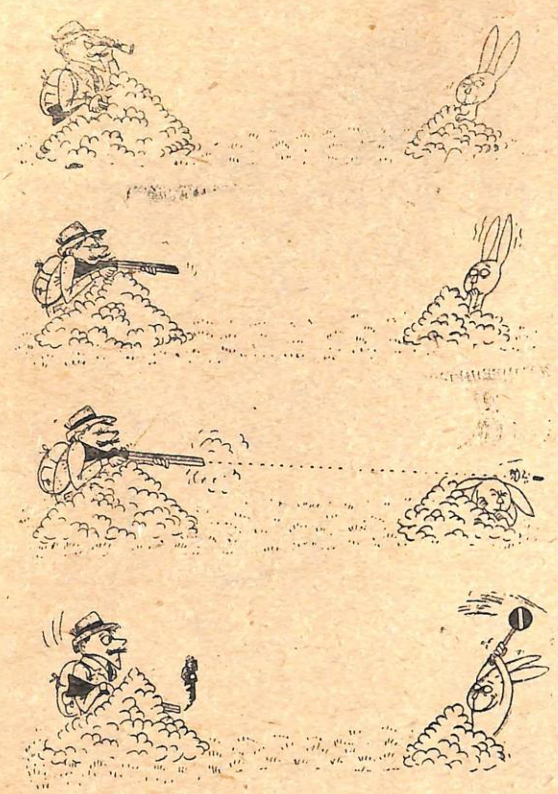

KARAVANA

TEVAZU

Adamın biri sirkde, vahşi hayvanların bulunduğu kısımda dolaşıyordu. Aslanların kafesinden çıkan ufak tefek, sakin görünüşlü bir ihtiyarın yolunu keserek sordu:

— Şu ünlü vahşi hayvan terbiyecisi siz olacaksınız?

İhtiyar adam, mahcup bir tavırla gülümsedi:

— Yok efendim, dedi. Ne gezer?.. Ben, sadece arslanların yelelerini tarar, dişlerini fırçalarım...

MARİFETLİ GÜVERCİNLER

Tiyatro menaceri, ne zamandan beri işsiz olduğunu bildiği bir adamın pansiyonuna koşarak:

— Müjde, dedi. O marifetli güvercinlerle beraber yapacağın numara için sana 2 aylık bir kontrat temin ettim. Para da gayet dolgun...

Adamcağız, acı acı güldü. Omuzlarını silkti.

— Neye yarar? diye karşılık verdi. Güvercinlerin hepsini yedim.

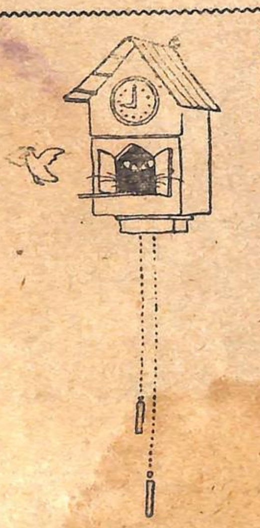

YAZISIZ

BİR MUHAVERE

Münzevi keşişler vahşi bir düzlüğe bakan bir mağarada yaşıyorlardı. Bütün gün çıplak ufka gözlerini dikerler ve hiç konuşmazlardı.

Günün birinde, mağaranın önünden dörtnala bir at geçti. Altı ay sonra, keşişlerden birisi mırıldandı:

— Doğrusu, çok güzel kahverengi bir attı.

Aradan iki yıl daha geçince, bir başka keşiş:

— At kahverengi değil, beyazdı, diye itiraz etti.

Bir yıl sonra, üçüncü keşiş ayağa kalktı ve mağaranın kapısına doğru yürüyerek:

— Eğer bu gevezelik devam ederse, buradan çıkıp gideceğimi bilin, dedi.

ALEVİN BOL OLDUĞU YER

Genç dul, henüz yeni ölmüş kocasının ruhuyla temasa geçmek için bir ispritizmacıya gitmişti.

Seans sırasında, ispritizmacı:

— Kocanız kendisinin çok sevdiği pürolardan göndermenizi istiyor, dedi.

Genç kadın:

— İyi ama, nereye göndereceğim? diye sordu. Size bir adres vermediğine göre...

İspritizmacı gülümsedi:

— Kocanız, içeceği püroları yakmak için kibrit istemediğine göre, halen nerede bulunduğunu tahmin etmek hiç de zor değil...

SEBEP

Kendi halinde bir adam yolunda yürüyorken, karşısına geniş yalpalar çizerekten güçlükle adım atabilen bir sarhoş çıktı.

Sarhoş:

— Baa... yım... hık... (Alkolle Savaş Derneği) nin nerede olduğunu... hık... biliyor musunuz acaba? diye sordu.

Adamcağız:

— Evet, diye cevap verdi. O derneğe üye olmak niyetindesiniz galiba?..

Sarhoş başını salladı:

— Ne... hık... münasebet efendim... İstifa edeceğim de, bir türlü yolunu bulamıyorum...

İMECE

Okuyunuz

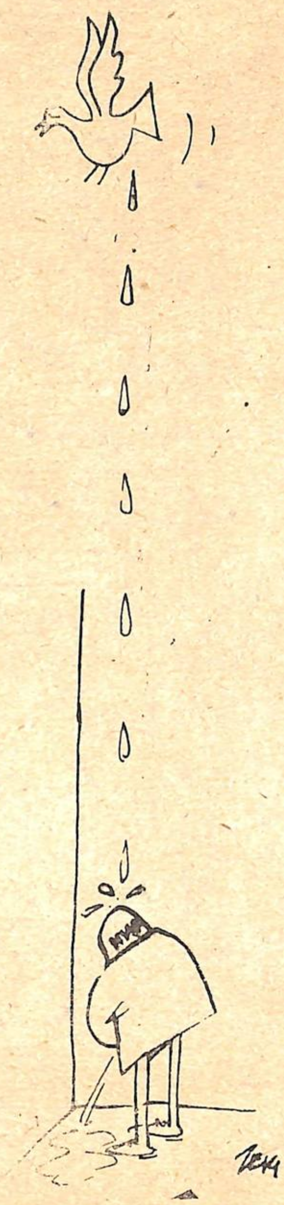

YAZISIZ

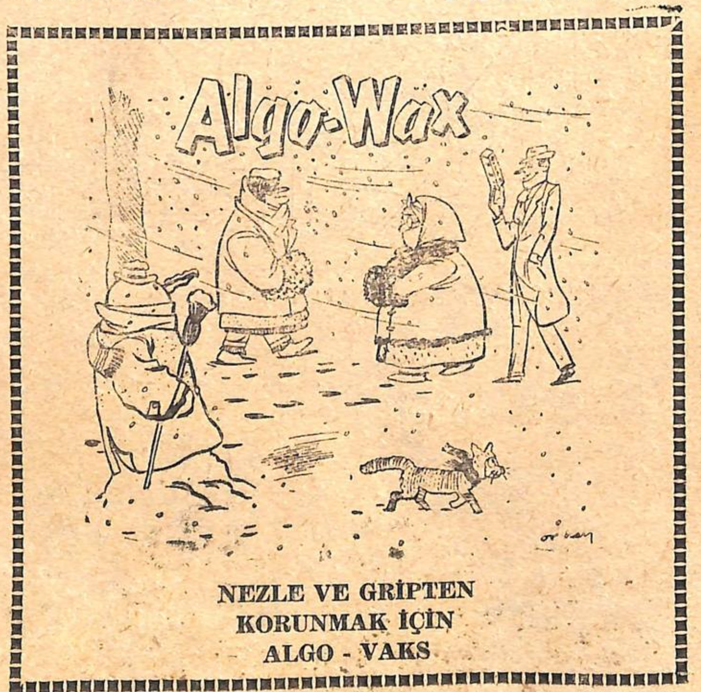

Muayyen zamanlardaki sancılara karşı

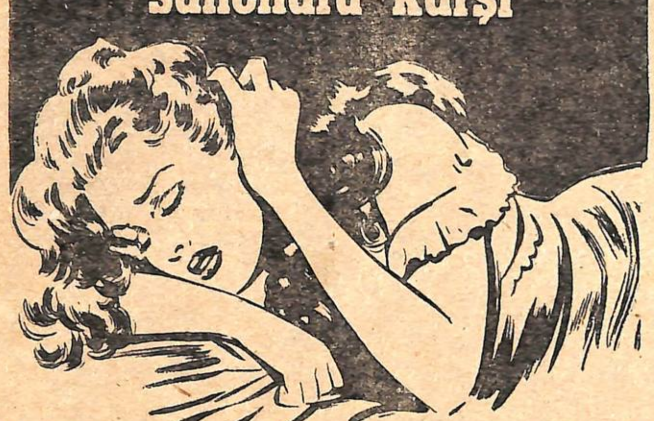

GRİPİN

KULLANINIZ

- Baş, diş, adale, sinir ağrılarını süratle teskin eder.
- Yorgunluktan mütevellit kırıklık ve halsizliğe karşı alınması faydalıdır.
- Bayanların muayyen zamanlardaki sancılarında müessirdir.

MİDEYİ BOZMAZ, KALBİ VE BÖBREKLERİ YORMAZ

KİNİNLİ

GRİPİN

4 saat ara ile günde 3 adet alınabilir.

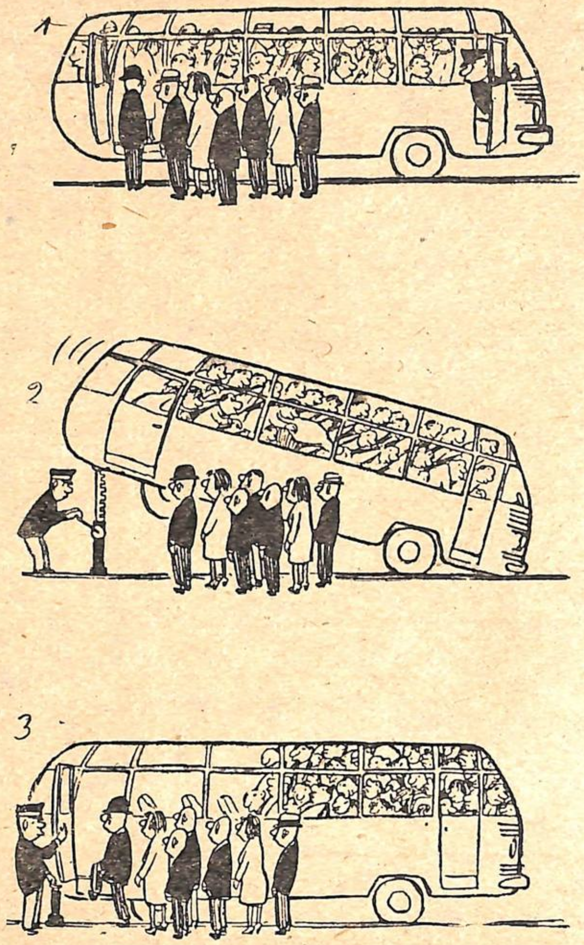

YAZISIZ

EN FAZLA İKRAMİYE VEREN BANKA İŞ BANKASIDIR

7 Haziranda:

15

APARTMAN DAİRESİ

1 adet 100.000 lira
25 adet 5.000 lira
25 adet 1.000 lira

ayrıca 1800 talihliye çeşitli para ikramiyeleri

TÜRKİYE İŞ BANKASI

paranızın... istikbalinizin emniyeti

DÜŞÜN YAYINEVİ SUNAR

Ümit Yaşar Oğuzcan'ın Yeni Şiir Kitabı Çıktı

ÜSTÜME VARMA İSTANBUL

Fiyatı 3 Lira

Ödemeli Gönderilir
Düşün Yayınevi - Gazi Sinan
Paşa Sokak No. 12
Cağaloğlu - İstanbul

İLÂN TARİFEMİZ :

Kapak içi : 10 T. L.
İç sahifeler : 12 T. L.

Basıldığı yer : Neşriyat ve Matbaacılık Kol. Şti.

Dizildiği yer : Hergün Matbaası

FİATI 1 LİRA

Bayan Döviz

AZİZ NESİN *in büyük romanı*

Tefrika No: 19

Ne dese beğenirsiniz? Tıpkı bu gece size dediği gibi,

— Bre ayıptır, karilara kizlara yiyecek gibi bakma! dedi.

— Ne karısı, kızı, dedim.

— İç kari görmedin mi? Benim ayileme ne bakıyorsun? dedi.

— Affedersiniz beyefendi, dedim, benim kimsenin karısına kızına baktığım yok... dedim.

— Kime yutturuyorsun? diye üstüme yürümez mi? Ben alttan aldıkça, o dikleniyor, horozlanıyor.

Bunun yanına sokuldum, kolundan sıkıca tutup,

— Gel bakalım da kozumuzu paylaşalım, dedim.

Doğrusunu isterseniz adamın kabadayılığına bakarak korkmuyor da değildim. Ama başka çarem yoktu. Bir kere şansımı deneyecektim. Herifi çektim. Bu sefer de,

— Pardon, pardon... demez mi?

Birdenbire,

— Ben adamın gözünü patlatırım, sen beni biliyor musun... diye çıkıştı.

Ben de alay olsun diye,

— Hayır, bilmiyorum, kimsiniz, ben de sordum... dedim.

Tıpkı az önce size söylediği gibi,

— Ne bakıyorsen elâlemin karisindaa, kizindaa... deyince tepem attı, bunu yakasından tutup dışarı sürükledim.

Koridora çıkınca birden değişti,

— Yok kardeşim yanlış ama... dedi, maksadım başka...

— Nedir maksadın?

—Biliyorseniz, var burda, efendım, çok dedikodu da ondan yok sama... Belkim, bizim içinde çok şeyler duymuşsunuzdur. Ama ben, dedikoduya hiç meydan vermem. Her erkek kaldırmaz böyle şeyi malum ya...

— Neler söylüyorsunuz, anlamıyorum... dedim.

— Buyrun, birer kadeh içelim de, konuşalım. Size ruhum çok ısındı birdenbire... dedi.

Adam benim de hoşuma gittiği için, bu da ne biçim tipmiş diye razı oldum. Viskimizi içerken anlatmağa başladı:

—Her erkek kaldırmaz. Neden? Çunkim... Ne gibi? Meselâ... Hayvan bilem hayvanken dişisini kıskanir. Değil mi yaa... Ben çok kıskanç bir erkek oldugumu her zaman çekinmeden ilân etmişim ve bundan doyima iftihar ederim. Erkek dediğin karisini kıskanacak. Kadın milletini başı boş bıraktın mı, olmaz. Ne de olmasa, kadın kadındır.

Adamın anlatışı hoşuma gitmişti. «Ha» sesini söyliyemiyordu. Meselâ «Herhangi» diyeceği yerde «Erangi bir» diyordu. Anlatırken bıyıklarının oynamasından güleceğim geliyordu. Çok kızgın, hiddetli bir suratı var.

— Ne de olsa efendim, kari milleti, aksi işte o kadar... Bir kanmaz, iki kanmaz, üç kanmaz...

Bende alay olsun diye,

— Dört, kanmaz, beş kanmaz, altı kanmaz, yedi kanmaz... dedim.

— Evet sekizincide kanar, dedi, sekizincide kanmazsa dokuzuncuda kanar. Nerden biliyorum? Çunkim bendeniz çok kari kandirmiş ve hâddim olmıyaraktan baştan çıkarmışımdır. Ep erkeğiz. Başımızdan çok geçti malum ya... Kendımı meteemek gibilerden olmasın, tav etmişimdir çok kariları... Beyfendi, ben var ya ben, söylemesi ayip, çok bir kıskanç adamımdır.

Baktım, adam çok sert... Sert kocalarda çok iş vardır. Yalnız onun tecrübesi yok, bizim de var... Bunca yıl buralarda boşuna sürtmedik.

— Affedersiniz, hanımefendi şimdi neredeler? diye sordum.

— Salonda... Oynuyor bakara... İşte, nah karşida, mavi dantela fistan giymiş var bir karı, işte o...

Kadına alıcı gözle şöyle bir baktım,

— Hakkınız var beyefendi, çok haklısınız... dedim.

— Elbet var hakkım.

Doğrusu Bay Bıyık'ın kıskanılacak kadar güzeldi karısı. Üstelik bu adam da böyle bir surat varken, karısını kıskanmaktan başka bir şey de elinden gelmezdi.

— Benim karimin ilk kocası bir matematikçi imiş. Herkes bilir de ondan anlattirabiliyor mıyım... Adamın kafası ep esap kitap ile dolu olduğundan uğraşamamiş karisiylan... Başını boş bırakmış. Yok vallahi karida bir kabahat... Benim ayilem de her erkeği, ilk kocasi gibi sanmiş. Yok öyle... Olmaz. Adamın kafasında çok mühim bir cebir mi ne meselesi varmış. Bir türlü efendim çözemiyor adama meseleyi... Erif birgün tarifesini bozmuş, zamanından önce eve gelmiş. Kari da zavallı şaşırmış ne yapacak, evdekini sokmuş efendim, gardolaptan içeri... «Sen» demiş, «biraz burda istirahat et, ben şimdik kocamı uyuturum.» Erif çıplak, yok zamanı elbise giyecek... Boyle işler, er erkeğin başında gelir meselâ... Ep erkeğiz, biliriz, mâlum ya... Kerim, erifi dolaba sokuncaz «Aman» demiş «olur da kocam seni yakalarsa, al şu kâğıtları, bunda kocamın matematik meselesi vardır. Hemen kendisine gösterirsin.»

Adam içeri giriyor. Demek, bey biraderim, adamın içine doğmuş, içeri girmesiylen, doooğru, efendime söyleyim, gardolapın kapısını açıyor kim, soyunup da elbisesini, picamasını giyecek... Ne açsın, bir de bakıyor kim, karşısında dimdik bir erif, em de çirilçiplak... Adama «Beybirader, sen kimsin?» diye sormadan, o matematik meselesi angi meseleyse, adama kâğıtları uzatıp, başlıyor o meseleden anlattirmaya... Deme, affedersin, zanpara da biliyormuş matematikten... Bak bak sen, bu zanparalık zenatinde er bir bilgi lâzım geliyor zamanında insana... Kocası bakıyor ki, karşısındaki erif, matematikte derya... Adam, gardolabı mardolabı unutup «Aman beybirader, gelşu matematik meselesinin içinden birlikte çıkalım. Hay Allah senden razı olsun» diyerek, zanparanın elinden tutuyor, koltuğa oturtuyor. Zanpara don - gömlek titriyor soğuktan. Ama kocanın gördüğü yok bir başka şey...

Yaniya anlattıracağım size, ben bu bizim karimlan evleneceğim zaman, var boyle dedikodular... Benim kari boyle nam salmıştı. Velâkin bendeniz aldırmam er bir dedikoduya... Onun bunun lâfına boş verdim. Neden? Çünkim ben kariya hiç göz açtirmam. «Kısrak binicisine göre kişner» demişler. Kadın kısmı da, kocasına göre cilvelenir. Neysem uzatmiyalım efendim, biz evlendik. Aradan bir - iki gün geçti, affedersiniz, biz yatakta yatıyoruz. Ayıptır soylemesi, siz yabancı değilsiniz çunkim de anlattiriyorum. Yataktayiz. Kulağıma tıkırtilar geliyor, odanın içinde bir tıkır tıkır... Fare desem olamaz, neden çunkim, yapyeni apartımanda yok bir delik... Deliksiz almışım. Bu fareler angi delikten giriyorlar?.. Bulsam bir delik, tıkayacağım. Ertesi akşam, gene tikırti... Baktım olmayacak, en seçme avcı kedilerden altı tane aldım

(Devamı var)

1961'de

38 Apartman Dairesi ŞİŞLİDE

12 Apartman Dairesi CADDEBOSTANDA

50 Apartman Dairesi

Ayrıca

2.500.000

Liralık çeşitli para ikramiyeleri

YAPI ve KREDİ BANKASI

Tef

— Hanım hanım, bıktım senin bu hayvan sevginden!...